Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8340
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

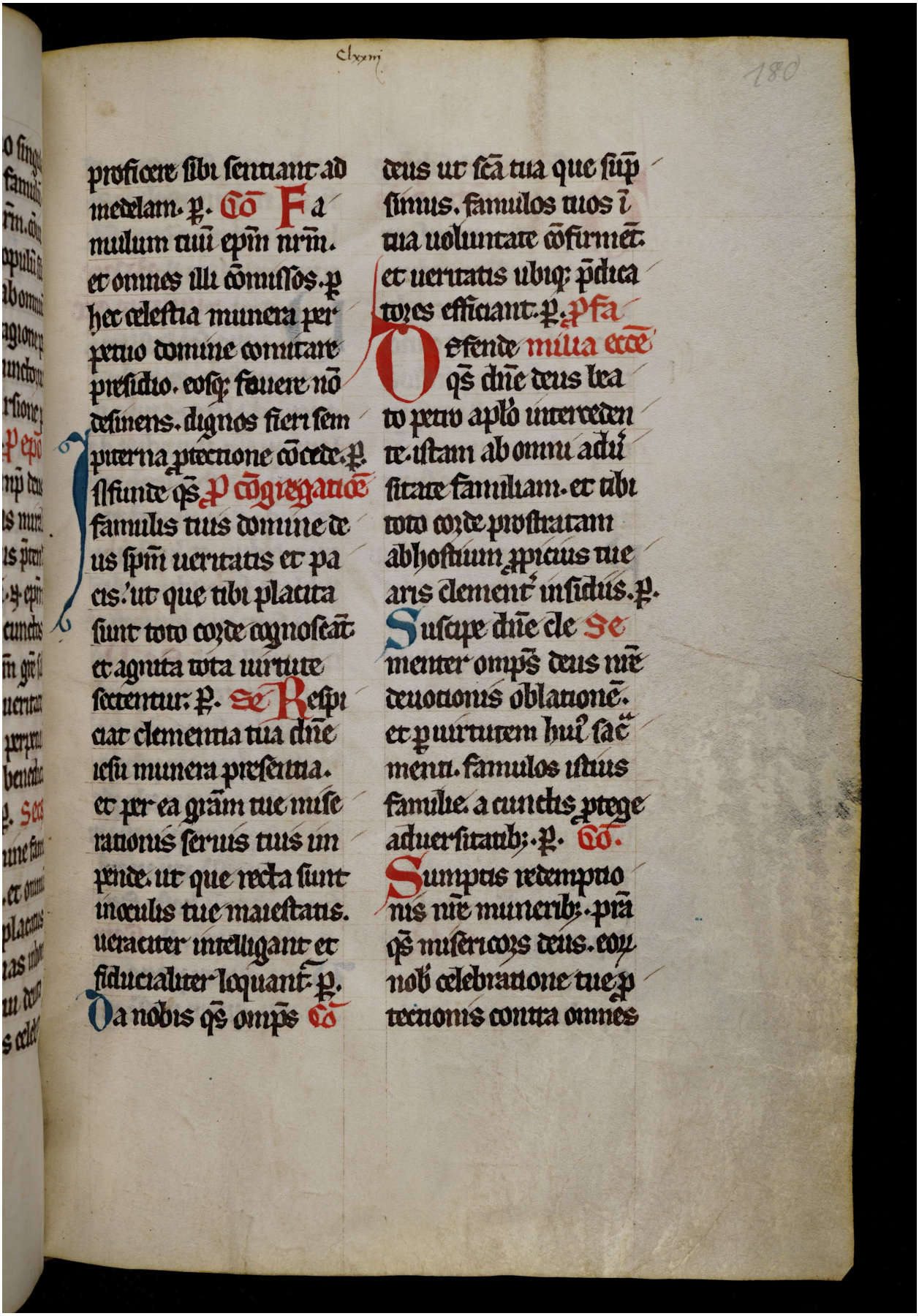

proficere sibi sentiant ad
medelam. ℣. Co Fa
mulum tuũ epm̃ nrm̃.
et omnes illi cõmissos. ℣
hec celestia munera per
petuo domine comitare
presidio. eosq; fouere nõ
desinens. dignos fieri sem
piterna ꝓtectione cõcede. ℣
Effunde qs ℣ Cõgregantes
famulis tuis domine de
us spm̃ ueritatis et pa
cis. ut que tibi placita
sunt toto corde cognoscãt
et agnita tota uirtute
sectentur. ℣. Se Respi
ciat clementia tua dñe
iesu munera presentia.
et per ea grãm tue mise
rationis seruis tuis im
pende. ut que recta sunt
in oculis tue maiestatis.
ueracuter intelligant et
fiducialiter loquant. ℣.
Da nobis qs omps Co
deus ut scã tua que sup
simus. famulos tuos i
tua uoluntate cõfirmẽt.
et ueritatis ubiq; pdica
tores efficiant. ℣. Pfa
Ostende milia ecce
qs dñe deus lea
to petro aplo intercedẽn
te. istam ab omni adu
sitate familiam. et tibi
toto corde prostratam
ab hostium ꝓcius tue
aris clementer insidis. ℣.
Suscipe dñe cle Se
menter omps deus nrẽ
deuotionis oblationẽ.
et ꝓ uirtutem huius sacẽ
menti. famulos istius
familie. a cunctis ꝓtege
aduersitatib;. ℣. Co.
Sumptis redemptio
nis nrẽ muneribus. prã
qs misericors deus. cor
nos celebratione tue ꝓ
tectionis contra omnes